

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 70 ustawy z dnia 17.12. 1998 r o emeryturach i rentach Z FUS przyznał R. Ż. (1) od dnia 14 marca 2016 roku tj. od dnia śmierci jego żony rentę rodzinną na stałe w wysokości 2760,45 zł.

Podstawę obliczenia emerytury osoby zmarłej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie zmarłego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym nastąpił zgon. Emeryturę osoby zmarłej stanowi podstawa jej obliczenia podzielona przez średnie dalsze trwanie życia odpowiadające wiekowi przejścia na emeryturę osób w wieku równym wiekowi osoby zmarłej. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji –169395,03 zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 655167,61 zł
- średnie dalsze trwanie życia – 253,90 miesięcy,
- wyliczona emerytura osoby zmarłej wynosi 3247,59 zł .

Wysokość świadczenia osoby zmarłej została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej:
 $((...),03 + (...),61)/253,90 = 3247,59$ zł

Renta rodzinna dla 1 osoby uprawnionej wynosi 85 % świadczenia osoby zmarłej – 2760,45 zł.

Jest to decyzja ostateczna, a kwoty wynikające z decyzji zaliczkowej z dnia 9 maja 2016 r zalicza się na poczet niniejszej decyzji ostatecznej.

/decyzja -k. 41/42 plik dotyczący renty rodzinnej w aktach ZUS /.

W dniu 7 października 2016 roku R. Ż. (2) złożył odwołanie od w/w decyzji w zakresie ustalenia podstawy wymiaru do wyliczenia renty rodzinnej, wnosząc o ponowne przeliczenie świadczenia rentowego, przy uwzględnieniu przy obliczeniu podstawy wymiaru kapitału początkowego osiągniętego przez żonę wynagrodzenia za 1989 r w łącznej kwocie 4110154 zł zgodnie z treścią zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 22 maja 2003 r wystawionego przez Bank (...) SA w Ł. i treścią obliczenia kapitału początkowego dokonanego przez ZUS w Ł. w załączniku do decyzji z dnia 11 marca 2004 r. Wniósł o przyznanie renty rodzinnej w nowej wysokości wraz z ustawowymi odsetkami.

/odwołanie k. 2-4/.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 października 2016 roku wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji, podnosząc, że brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania, bowiem wyliczenie kapitału początkowego zostało dokonane na podstawie skorygowanego przez pracodawcę RP 7.

/odpowiedź na odwołanie k. 7/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 maja 2003 r zostało wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dla W. Ż. przez Bank (...) Oddział w Ł. za okres 1989 – 1998, z którego wynikało, że w 1989 r wynagrodzenie wyniosło:

- 23362019 zł (składnik stały)

- 1640835 zł (premia)

-133100 zł (dodatek żywnościowy).

/zaświadczenie – k. 33 akt ZUS/

Decyzją z dnia 11 marca 2004 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego dla W. Ż. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **200006,73 zł**, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 202,73 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **2475,11 zł**. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 232 miesiące okresów składkowych i 57 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 86,19% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 86,19 % oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 2475,11 złotych za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru emerytury w wysokości 2475,11 złotych za każdy rok okresów nieskładkowych, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 956,97 złotych. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia (209 miesięcy), co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 200006,73 zł.

/decyzja – k.nienum. akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1989 - 1998. Za rok 1989 przyjęto kwotę dochodu 4110154 zł(165,66%).

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. nienum. akt kapitałowych ZUS/.

Decyzjami z dnia: 28 września 2007 r, 25 sierpnia 2009 r, 10 maja 2010 r, 8 października 2010 r, 23 listopada 2011 r , 13 lutego 2014 r, organ rentowy przyznawał W. Ż. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Ostatnia wysokość świadczenia wynosiła 2849,71 zł, wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym w kwocie 208,17 zł.

/decyzje w aktach rentowych ZUS/

W dniu 9 lutego 2016 r W. Ż. złożyła wniosek o emeryturę. Do wniosku załączyła wystawione przez Bank (...) SA w dniu 12 lutego 2016 r zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres 1979 – 1989, z którego wynikało, że w 1989 r wynagrodzenie wyniosło:

- 23362019 zł (składnik stały)

-1300835 zł (składnik zmienny).

Łącznie: 3637054 zł

/wniosek, zaświadczenie – k. 1,12akt ZUS/

Decyzją z dnia 16 marca 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego dla W. Ż. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **199580,37 zł**, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 200,82 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **2451,79 zł**. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 232 miesiące okresów składkowych i 57 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 86,51% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 86,19 % oraz pomnożenie 1,3%

podstawy wymiaru kapitału w wysokości 2451,79 złotych za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru emerytury w wysokości 2451,79 złotych za każdy rok okresów nieskładkowych(54 miesiące), oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 2451,79 złotych za okres 3 miesięcy nieskładkowych, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 954,93 złotych. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia (209 miesięcy), co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 199580,37 zł.

/decyzja – k.nienum. akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1989 - 1998. Za rok 1989 przyjęto kwotę dochodu 3637054 zł (146,59%).

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. nienum. akt kapitałowych ZUS/.

Decyzją z dnia 18 marca 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego dla W. Ż. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono ponownie na kwotę **199580,37 zł**.

/decyzja – k. nienum. akt ZUS/

Decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W., na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał W. Ż. emeryturę od dnia 8 marca 2016 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 169395,03 zł

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 653873,45 zł

- średnie dalsze trwanie życia – 253,90 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 3242,49 zł .

Do emerytury przysługiwał dodatek pielęgnacyjny w kwocie 208,67 zł.

/decyzja – k.17 akt ZUS/.

W dniu 13 kwietnia 2016 r R. Ż. (2) wystąpił z wnioskiem o rentę rodzinną.

/wniosek – k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia 9 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 70 ustawy z dnia 17.12. 1998 r o emeryturach i rentach Z FUS przyznał R. Ż. (1) od dnia 14 marca 2016 roku tj. od dnia śmierci jego żony rentę rodzinną w kwocie zaliczkowej.

Podstawę obliczenia emerytury osoby zmarłej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie zmarłego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym nastąpił zgon. Emeryturę osoby zmarłej stanowi podstawa jej obliczenia podzielona przez średnie dalsze trwanie życia odpowiadające wiekowi przejścia na emeryturę osób w wieku równym wiekowi osoby zmarłej. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji –169395,03 zł

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 653873,45 zł

- średnie dalsze trwanie życia – 253,90 miesięcy,

- wyliczona emerytura osoby zmarłej wynosi 3242,49 zł .

Wysokość świadczenia osoby zmarłej została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej:
 $((...),03 + (...),45)/253,90 = 3242,49 \text{ zł}$

Renta rodzinna dla 1 osoby uprawnionej wynosi 85 % świadczenia osoby zmarłej – 2756,12 zł.

/decyzja – k. 23/24 akt ZUS/

W dniu 9 maja 2016 r do organu rentowego wpłynęła korekta zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dla W. Ż. sporządzona przez Bank (...) SA w dniu 11 marca 2016 r za okres 1989, z którego wynikało, że w 1989 r wynagrodzenie wyniosło:

- 23362019 zł (składnik stały)

- 1300835 zł (składnik zmienny)

-133100 zł (dodatek żywnościowy).

Łącznie: 3770154 zł.

/zaświadczenie – k. 33 akt ZUS/

Decyzją z dnia 25 maja 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego dla W. Ż. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **199975,38 zł**, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 201,36 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **2458,38 zł**. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 232 miesiące okresów składkowych i 57 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 86,51% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 86,19 % oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 2458,38 złotych za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru emerytury w wysokości 2458,38 złotych za każdy rok okresów nieskładkowych(54 miesiące), oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 2458,38 złotych za okres 3 miesięcy nieskładkowych, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 956,82 złotych. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia (209 miesięcy), co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 199975,38 zł.

/decyzja – k.nienum. akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1989 - 1998. Za rok 1989 przyjęto kwotę dochodu 3770154 zł(151,96%).

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. nienum. akt kapitałowych ZUS/.

W dniu 5 września 2016 r do organu rentowego wpłynęło wyjaśnienie z (...) dotyczące rozbieżności w dokumentach RP7, z którego wynikało, że:

- wystawione w dniu 22 maja 2003 r uwzględniało premię w wysokości 340.000 zł za rok 1989 r, wypłaconą w 1990 r. W następnych RP 7 premia nie jest wykazana i dodana, z uwagi na brak karty wynagrodzenia za 1990 rok celem sprawdzenia. Natomiast w RP – 7 z dnia 12 lutego 2016 r nie został wykazany dodatek drożyzniany, zatem ostateczna wersja to wersja z dnia 11 marca 2016 r.

/odpowiedź – k. 35 akt ZUS/

W karcie wynagrodzeń za 1989 r brak informacji o wypłacie premii w kwocie 340.000 zł. Kwota ta miała być wypłacona w 1990 r. Tytułem premii i dwóch nagród w 1989 r wypłacono 1300835 zł. Brak jest karty wynagrodzeń za 1990 rok. W aktach osobowych brak jest informacji o wypłacie kwoty 340.000 zł. Wśród dochodów nieperiodycznych wymienionych w karcie obliczania podatku wyrównawczego za 1990 r brak jest kwoty 340.000 zł.

/karta wynagrodzeń – k. 21, akta osobowe – k. 34, karta – 36, zeznania świadka B. Ł. e – prot. z dnia 7.03.2017 00:05:44/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył , co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy podlegało oddaleniu.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie – w związku z treścią wniesionego odwołania nie było prawo do renty, a jej wysokość, w związku zakwestionowaniem przez wnioskodawcę wysokości wynagrodzenia za 1989 r, które zostało przyjęte do ustalenia wysokości kapitału początkowego.

Renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń (art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U.2016.887), zaś przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy (art. 65 ust. 2 ustawy).

Na mocy art. 67 ust. 1 pkt 3 tej ustawy do renty rodzinnej uprawnieni są (...) spełniający warunki określone w art. 68-71 małżonek (wdowa i wdowiec).

Renta rodzinna stanowi część świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu a podstawę do obliczenia renty rodzinnej powinno stanowić świadczenie, które przysługiwałoby zmarłemu (art. 73 ustawy emerytalnej). Renta rodzinna wynosi dla jednej osoby uprawnionej – 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu. (art. 73 ust. 1 pkt. 1)

Dokonywanie oceny spełnienia warunków do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy przez zmarłego żywiciela następuje według stanu prawnego z chwili śmierci, co oznacza , że dla oceny miarodajne są przepisy wówczas obowiązujące, niezależnie od tego, czy pomiędzy śmiercią żywiciela a datą zgłoszenia wniosku o przyznanie renty rodzinnej nastąpiła zmiana stanu prawnego w zakresie nabywania uprawnień do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy /por. w tym zakresie wyrok SN z dnia 27 listopada 2013 r, I UK 171/13, lex nr 1441312/

Wysokość renty rodzinnej może być odnoszona zarówno do świadczenia już ustalonego w decyzji, jak i świadczenia , do którego prawo wynika ze spełnienia jego warunków. /por. w tym zakresie uchwałę SN z dnia 8 lipca 2008 r, I UZP 2/08, OSNP 2009/1-2/18, lex nr 396247/. Zatem wysokość renty rodzinnej może być zawsze obliczona od każdego świadczenia, do którego nabył prawo zmarły, także takiego, które nie zostało potwierdzone decyzją organu rentowego. Zatem kwota należnej emerytury może stanowić podstawę wyliczenia renty rodzinnej także w sytuacji, gdy zmarły ubezpieczony nie miał ustalonego prawa do emerytury, ale spełniał warunki do tego świadczenia.

W rozpoznawanej sprawie W. Ż. spełniała warunki do przyznania emerytury, co nie było kwestią sporną. Prawo do emerytury wynikało w tym przypadku z art.24 i nast. ustawy emerytalnej.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b.

Zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z art. 26 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3.

Wnioskodawca podnosił, że jego świadczenie w postaci renty rodzinnej, które zostało ustalone w oparciu o świadczenie emerytalne W. Ż., powinno być ponownie przeliczone, przy uwzględnieniu przy obliczeniu podstawy wymiaru kapitału początkowego osiągniętego przez żonę wynagrodzenia za 1989 r w łącznej kwocie 4110154 zł zgodnie z treścią zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 22 maja 2003 r wystawionego przez Bank (...) SA w Ł. i treścią obliczenia kapitału początkowego dokonanego przez ZUS w Ł. w załączniku do decyzji z dnia 11 marca 2004 r.

Zgodnie z art. 173 ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000 r. przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 r., pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 r.

Drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2001 r. dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a.

Trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2002 r. oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kapitał początkowy nie może ulec obniżeniu.

Zgodnie art. 174 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r.

Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę.

Staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

Zgodnie z art. 175 ustawy ubezpieczeni oraz płatnicy składek zobowiązani są do przekazywania Zakładowi, w terminie i trybie ustalonym przez organ rentowy, dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego nie później niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Przepisy art. 115 ust. 1-3, art. 116 ust. 5, art. 117, 121, 122 ust. 1, art. 123 9 , 124 i 125 stosuje się odpowiednio.

Płatnicy składek są zobowiązani do skompletowania dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonych, za których przekazują do Zakładu imienne raporty miesięczne, a następnie przekazania tej dokumentacji na żądanie organu rentowego i w terminie wyznaczonym przez ten organ.

Dla osób, które nie pozostają w ubezpieczeniu, kapitał początkowy ustala się na ich udokumentowany wniosek.

Ustalenie kapitału początkowego następuje w formie decyzji organu rentowego. Organ rentowy wydaje decyzję w sprawie kapitału początkowego w terminie do dnia 31 grudnia 2006 r. Od decyzji organu rentowego przysługują osobie zainteresowanej środki odwoławcze określone w odrębnych przepisach.

Ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Zgodnie z art. 15. Ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym

okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 117 ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-9 i ust. 2 pkt 1 lit. b-d, pkt 2 lit. d i pkt 4-17, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, oraz okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, mogą być uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej bądź uznane orzeczeniem sądu, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

Przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1, oraz dane o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek podlegają uwzględnieniu na podstawie informacji zarejestrowanych na koncie ubezpieczonego.

Do ustalania podstawy wymiaru świadczeń przyjmuje się zarobki objęte obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Oznacza to zatem, że przyjmuje się te składniki wynagrodzenia, które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących w danym okresie, podlegały składce na to ubezpieczenie.

Zgodnie z art. 114 prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Jeżeli prawo do świadczeń lub ich wysokość ustalono orzeczeniem organu odwoławczego, organ rentowy na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1:

- 1) wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo do świadczeń lub podwyższającą ich wysokość;

2) występuje do organu odwoławczego z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo do świadczeń nie istnieje lub że świadczenia przysługują w niższej wysokości; z wnioskiem tym organ rentowy może wystąpić w każdym czasie;

3) wstrzymuje wypłatę świadczeń w całości lub części, jeżeli emeryt lub rencista korzystał ze świadczeń na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub zeznań albo w innych wypadkach złej woli.

W efekcie wznowienia postępowania w trybie art. 114 zapada jedna decyzja merytoryczna, która nie musi uchylać poprzedniej decyzji – wystarczy, że zawiera nowe rozstrzygnięcie co do istoty ./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia 25 września 2013 r. III AUa 1750/12/.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 5 marca 2015 r o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS /Dz. U. 2015 poz. 552/ w sprawach , w których organ rentowy ustalił kapitał początkowy z uwzględnieniem przepisów art. 174 ustawy, o której mowa w art. 1(ustawa z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, kapitał początkowy ustala się ponownie na wniosek osoby uprawnionej, a jeżeli osoba uprawniona nie wystąpi z takim wnioskiem – przy obliczaniu emerytury na zasadach określonych w art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, jeżeli jest to korzystniejsze dla emeryta.

Aby skorzystać z tej instytucji w sprawie świadczeń muszą zostać przedłożone nowe dowody lub muszą zostać ujawnione okoliczności, które istniały przed wydaniem tej decyzji, a które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Twierdzenie to znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z 27 października 2009 r. (II UK 59/09, LexPolonica nr 2339930), zgodnie z którym zasadą rządzącą stosunkami prawnymi ubezpieczenia społecznego jest to, że zmiana okoliczności lub ujawnienie nowych dowodów zawsze otwiera drogę do ponownego rozpoznania sprawy. W takiej sytuacji organ ubezpieczeń społecznych ponownie rozpatruje uprawnienia, niezależnie do tego, czy ujawnione okoliczności lub przedstawione dowody prowadzą do odmowy, czy do przyznania prawa lub odpowiednio ustalenia albo uchylecia zobowiązania. W każdym wypadku organ wydaje nową decyzję, tak jakby jeszcze ostatecznie w tym zakresie nie rozstrzygał. Identycznie - tak jakby prawo lub zobowiązanie nie zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądowym oddalającym odwołanie od decyzji odmawiającej prawa lub stwierdzającej zobowiązanie.

W orzecznictwie dominuje pogląd, że decyzja rentowa nie ma przymiotu powagi rzeczy osądzonej (zob. wyroki SN: z dnia 16 września 2009 r., I UK 121/09, LEX nr 537030; z dnia z dnia 12 stycznia 2001 r., II UKN 182/00, OSNAPiUS 2002, nr 17, poz. 419 i z dnia 30 listopada 2000 r., II UKN 79/00, OSNAPiUS 2002, nr 13, poz. 317 oraz postanowienie SN z dnia 24 marca 2003 r., II UK 393/02, OSNPUSiSP 2004, nr 9, poz. 163), co oznacza, że organ rentowy może podważyć swoją błędną decyzję przyznającą świadczenie "nabyte", pomimo niespełnienia ustawowych warunków powstania uprawnień do emerytury lub renty, a zainteresowany ponownie wystąpić z wnioskiem o to samo świadczenie, którego poprzednio mu odmówiono, jeżeli powołano się na nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji mające wpływ na ustalenie uprawnień ubezpieczeniowych. W zasadzie więc nie wchodzi tu w grę stwierdzenie nieważności decyzji rentowej wydanej w sprawie już dawniej ostatecznie rozstrzygniętej inną decyzją (art. 156 § 1 pkt 3 k.p.a.). W wyniku zastosowania instytucji ponownego ustalania prawa do emerytur/rent następuje nadzwyczajna kontynuacja postępowania w tej samej sprawie (zob. wyrok SN z dnia 15 listopada 2000 r., II UKN 41/00, Prok. i Pr. 2001, nr 6, poz. 39 i postanowienie SN z dnia 20 września 2011 r., I BU 4/11, LEX nr 1101321), w którym organ rentowy ma możliwość zniwelowania własnego uchybienia powstałego przy ustalaniu prawa do świadczenia, natomiast zainteresowany uprawniony jest do ubiegania się o świadczenie, którego mu nie przyznano, jeżeli wcześniej nie powołał się na okoliczności uzasadniające powstanie takich uprawnień. W rezultacie uchylane są zarówno korzystne, jak i niekorzystne rozstrzygnięcia dla zainteresowanego, a działania w tym obszarze zmierzają do tego, aby w obrocie prawnym nie pozostawała decyzja, na podstawie której wypłacane jest świadczenie, choć nie istnieje do niego prawo (art. 134 ust. 1 pkt 4).

Przesłankami ponownej oceny uprawnień ubezpieczeniowych są "nowe dowody" i "ujawnione okoliczności" istniejące przed podjęciem decyzji organu rentowego i mające wpływ na ustalenie prawa do emerytur i rent. Odnosząc się do pierwszej podstawy ponownego ustalania prawa do świadczeń lub ich wysokości, należy stwierdzić, że o ile organ

rentowy nie posiada uprawnień do dokonywania niekorzystnej zmiany pierwotnej (ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokość) decyzji w oparciu o odmienną (powtórną) ocenę dowodów zebranych w poprzednim postępowaniu (zob. uchwałę 7 sędziów SN z dnia 5 czerwca 2003 r., III UZP 5/03, OSNPUSiSP 2003, nr 18, poz. 442 z aprobowaną glosą 2 K. Ś. oraz wyroki SA: w K. z dnia 30 maja 2001 r., III AUa 2508/00, PP 2002, nr 10 i w R. z dnia 27 czerwca 2013 r., III AUa 322/13, LEX nr 1331107), o tyle wzruszenie takiego rozstrzygnięcia może być przeprowadzone w sytuacji przedstawienia nowych dowodów podważających wiarygodność uprzednio zgromadzonego materiału dowodowego, w tym dowodów uzyskanych już po wydaniu decyzji ZUS, pod warunkiem jednak, że wynikają z nich fakty powstałe przed tym momentem.

Z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, że w istocie w dniu 22 maja 2003 r zostało wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dla W. Ż. przez Bank (...) Oddział w Ł. za okres 1989 – 1998, z którego wynikało, że w 1989 r wynagrodzenie wyniosło:

- 23362019 zł (składnik stały)

- 1640835 zł (premia)

-133100 zł (dodatek żywnościowy).

Następnie decyzją z dnia 11 marca 2004 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego dla W. Ż. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **200006,73 zł**, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 202,73 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **2475,11 zł**.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1989 - 1998. Za rok 1989 przyjęto kwotę dochodu 4110154 zł(165,66%), a zatem kwotę wynikającą z RP 7 wystawionego przez pracodawcę.

W dniu 9 lutego 2016 r W. Ż. złożyła wniosek o emeryturę. Do wniosku załączyła wystawione przez Bank (...) SA w dniu 12 lutego 2016 r zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres 1979 – 1989, z którego wynikało, że w 1989 r wynagrodzenie wyniosło:

- 23362019 zł (składnik stały)

-1300835 zł (składnik zmienny).

Łącznie: 3637054 zł

Następnie decyzją z dnia 16 marca 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego dla W. Ż. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **199580,37 zł**, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 200,82 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **2451,79 zł**.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1989 - 1998. Za rok 1989 przyjęto kwotę dochodu 3637054 zł(146,59%), a zatem z aktualnego – złożonego przez ubezpieczoną wniosku RP 7.

Decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W., na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał W. Ż. emeryturę od dnia 8 marca 2016 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej

wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 169395,03 zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 653873,45 zł
- średnie dalsze trwanie życia – 253,90 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 3242,49 zł .

Do emerytury przysługiwał dodatek pielęgnacyjny w kwocie 208,67 zł.

W dniu 9 maja 2016 r do organu rentowego wpłynęła korekta zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dla W. Ż. sporządzona przez Bank (...) SA w dniu 11 marca 2016 r za okres 1989, z którego wynikało, że w 1989 r wynagrodzenie wyniosło:

- 23362019 zł (składnik stały)
- 1300835 zł (składnik zmienny)
- 133100 zł (dodatek żywnościowy).

Łącznie: 3770154 zł.

Decyzją z dnia 25 maja 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił ponownie wartość kapitału początkowego dla W. Ż. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **199975,38 zł**, z uwzględnieniem **wskaznika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 201,36 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **2458,38 zł**.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1989 - 1998. Za rok 1989 przyjęto kwotę dochodu 3770154 zł (151,96%), a więc ponownie z aktualnie przedstawionego RP 7.

W dniu 5 września 2016 r do organu rentowego wpłynęło wyjaśnienie z (...) dotyczące rozbieżności w dokumentach RP7, z którego wynikało, że:

- wystawione w dniu 22 maja 2003 r uwzględniało premię w wysokości 340.000 zł za rok 1989 r, wypłaconą w 1990 r. W następnych RP 7 premia nie jest wykazana i dodana, z uwagi na brak karty wynagrodzenia za 1990 rok celem sprawdzenia. Natomiast w RP – 7 z dnia 12 lutego 2016 r nie został wykazany dodatek drożyzniowy, zatem ostateczna wersja to wersja z dnia 11 marca 2016 r.

Wskazać należy, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011 roku, nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. obowiązuje od 23 listopada 2011 r. i ma zastosowanie do wniosków w sprawach świadczeń złożonych od daty jego wejścia w życie. Zastąpiło ono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49, ze zm.), które dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości określało w sposób podobny. I tak zgodnie z §20 punkt 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników były zaświadczenia zakładów

pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Orzeczenia Sądu Najwyższego jakie zapadły jeszcze na gruncie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są zgodne co do tego, że ograniczenie co do środków dowodowych wynikające z §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. obowiązujące w postępowaniu przed organem rentowym nie ma zastosowania w postępowaniu sądowym przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za celowe i pożądane. Wysokość uzyskiwanego uposażenia może być zatem ustalana także przy pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia zainteresowanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. sygn. akt II UKN 186/97, opubl. OSNP 1998/11/342; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006 r. sygn. I UK 115/06, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2007, nr 17-18, poz.257, str. 753). Przy czym nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76; wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98, opubl. OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dokumentacji związanej ze spornym okresem pracy co pozwoliło przeanalizować zasadność żądań odwołującego się.

Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że w karcie wynagrodzeń za 1989 r brak informacji o wypłacie premii w kwocie 340.000 zł, bo w istocie tej kwoty dotyczył spór. Kwota ta miała być wypłacona w 1990 r., ale jednocześnie brak jest tej karty, celem ustalenia, czy premia ta została faktycznie wypłacona, w jakiej kwocie i czy zostały od niej odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne. Jednocześnie, na podstawie karty wynagrodzeń za 1989 r ustalono, że tytułem premii i dwóch nagród w 1989 r wypłacono 1300835 zł i taka też informacja została wskazana w ostatnim RP - 7 . W aktach osobowych brak jest informacji o wypłacie kwoty 340.000 zł. Wśród dochodów nieperiodycznych wymienionych w karcie obliczania podatku wyrównawczego za 1990 r brak jest kwoty 340.000 zł.

Sąd pominął dowód z zeznań świadków H. G. i W. W., bowiem świadkowie nie miały wiedzy konkretnie co do wypłaconej kwoty dla W. Ż., a nawet co do rodzaju premii /świadkowie zeznawali, że była to premia uznaniowa, a więc nie każdy musiał ją otrzymać, świadek Ł. natomiast zeznała, że była to premia regulaminowa/, brak było konkretów co do przesłanek koniecznych do uzyskania premii i ewentualnej wysokości procentowej a także okresu, za który przysługiwała /kwartalna/roczna, miesięczna/. Z tego powodu brak było także podstaw do uwzględnienia wysokości premii w kwotach wskazywanych przez świadków.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił zatem zakwestionować ustaleń poczynionych przez organ rentowy, który wydał sporną decyzję w oparciu o aktualny dokument RP – 7, pochodzący od pracodawcy, który wyjaśnił przyczyny rozbieżności w sporządzanych dokumentach.

Mając na względzie powyższe rozważania, w ocenie Sądu w wyniku aktualnej decyzji organu rentowego nie doszło do naruszenia praw nabytych wnioskodawcy, gdyż wnioskodawca aktualnie wystąpił z wnioskiem o nowe świadczenie w postaci renty rodzinnej, zatem organ rentowy na nowo ustalił zarówno prawo jak i wysokość świadczenia. Poprzednia decyzja kapitałowa nie stanowiła podstawy do ustalenia emerytury – także dla zmarłej.

Zatem pozostawienie decyzji kapitałowej w poprzednim kształcie byłoby sprzeczne z uprawnieniami wnioskodawcy, była ona niesłuszna w wyniku nieprawidłowego dokumentu RP -7 pochodzącego z 2003 r.

Przepis art. 114 ustawy o emeryturach i rentach nie powinien być stosowany w taki sposób, aby ze względu na cechę ostateczności w obrocie prawnym funkcjonowały obiektywnie błędne decyzje organu rentowego.

W konsekwencji wynagrodzenie wyniosło za 1989 rok:

-23362019 zł (składnik stały)

- 1300835 zł (składnik zmienny)

-133100 zł (dodatek żywnościowy).

Łącznie: 3770154 zł.

I w takich wartościach organ rentowy przyjął je do ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

W konsekwencji tego, że kapitał początkowy został naliczony prawidłowo, prawidłowo została ustalona także wysokość emerytury, a w konsekwencji i renty rodzinnej, bowiem zarzuty wnioskodawcy dotyczyły wyłącznie tego składnika emerytury.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalając odwołanie.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy /na adres wnioskodawcy/